

bekendt, er der her Tale om Maal til Bestatning, og det er et mig mindre vedkommende Spørgsmaal. Det er et Spørgsmaal, der maa forhandles med Finansministeren, og vi kunne jo komme til at forhandle nærmere om, hvorvidt en saadan Foranstaltning kan inddrages under denne Lov. Jeg er foreløbig tilbøjelig til at tro, at det ikke kan ske, men deraf følger ikke, at man ikke kan komme til en Ordning af det Forhold, som det ærede Medlem ønsker ordnet.

Formanden: Den ærede 2den Landstingsmand for 6te Kredts (Casperfen) har Ordet.

Casperfen: Jeg frasalder Ordet.

Runn: Da de Spørgsmaal, som kunde være rettede og tilbørlig da ogsaa ere blevne rettede til mig, have fundet en endogsaa fylldig Besvarelse af det ærede Medlem fra Helsingør (Dvede) og den ærede Indenrigsminister, behøver jeg ikke direkte at inlade mig paa dem eller give nogen Besvarelse deraf. Jeg skal derfor kun rette et Par Bemærkninger til de ærede Medlemmer, der have talt. Naar den ærede Landstingsmand for 8de Kredts (Dvejen), der omtalte Vanskeligheden ved Gennemførelsen af Systemet, kalkulerede Beføstningerne derved for de private til 2 Mill. Kr., skal jeg tillade mig at erindre om, at det ærede Medlem endnu for et Aar siden kalkulerede dem til 1 Mill. Det er, hvad man kan kalde en Progression i større Maalestof, at Beføstningen nu er bleven 2 Millioner, og jeg tilraader derfor alvorlig, at man hurtigt mulig vedtager Lovforslaget, thi jeg ser i Anden, at man ellers efterhaanden vil komme til en ganske umaadelig Beføstning. — Naar det samme ærede Medlem endnu erklærede sig for en Modstander af Møntsystemet (Modsigelse af Dvejen) eller i alt Fald erklærede, at Møntsystemet ikke for ham havde vist sig saa velsignelsesrigt, skal jeg, idet jeg stænkter ham det, han sigtede til, nemlig Guldmøntfoden, sige, at jeg saa maa indtage det Standpunkt at erklære mig ude af Stand til at bevirke hans Overgang til Troen paa Meter-systemets velsignelsesrige Virkninger. Jeg troede, at vi havde arbejdet længe nok med Møntsystemet til at se, at vi have vundet ganske overordentligt ved dets Indførelse, og naar dette ærede Medlem endnu ikke har haft Syn for det, tror jeg ikke, at han nogen Sinde vil naa til at kunne se, at Meter-systemet vil frembringe en lignende

velsignelsesrig Virkning; det er vanskeliggere at se, det kræver et noget mere omfattende Blik. — Med Hensyn til de fremmede Navne, de „umenneskelige“ Navne, vil jeg blot, da det ærede Medlem fremhævede, at man i visse andre Lande, som han sigtede til — jeg tror, han nævnte Tyskland og Grækenland — havde indført nationale Navne paa Betegnelserne, erindre om, hvad der er fremført tidligere, og det er ogsaa notorisk, at man i Tyskland aldrig nogen Sinde bruger disse Navne, at det i Grækenland slet ikke er nationale Navne, man har indført, og at man heller ikke der bruger dem, som man har indført ved Siden af. — Naar den ærede 1ste Landstingsmand for 6te Kredts (S. Pedersen) vedkendte sig, at ogsaa han troede, at det var umuligt at naa til en Forstaaelse af disse fremmede Navne, vil jeg dog benytte Lejligheden til at erindre om, at det ærede Medlem jo selv færdes med stor Hastighed og Lethed og uden noget som helst Besvær i en Masse af fremmede Navne, som vi nu benytte i vort Maal- og Vægtsystem, han behandler Ord som Ton, Kvint, Men, Kvarter og mange andre Benævnelser, der absolut ingen Rod have i Sproget, med den største Lethed, og han kan da maaste vinde den Tro, at han ved et lille Studium af Meterloven ogsaa vil kunne naa til en Forstaaelse og Opsyttelse af de saa fremmede Navne, der her blive indførte, og at de ogsaa nok ville kunne fæste sig i hans Huskommelse. Med den ærede Indenrigsminister vil jeg sige, at det er absolut nødvendigt at fastholde de fremmede Navne, det er netop dem, der stærkest behjæle den internationale Binding, vi ville opnaa ved Systemets Indførelse. Jeg fristes i saa Henseende til at erindre det samme ærede Medlem (Dvejen) om en pudsig lille Historie. En ung svensk Pige spurgte en Gang en ung dansk Pige, hvad hendes Husbond var. Hun svarede: Proprietær, hvilket den svenske Pige fandt hyderligt komisk, og saa spurgte den danske Pige den svenske, hvad hendes Husbond var; da hun svarede, at han var Possessionat, fandt den danske Pige det hyderligt komisk. Sagen er, at de fremmede Ord, som man er tilbønlig at bruge, finder man slet ikke fremmede længer, man har, naar man ikke er bleven gjort opmærksom derpaa, ikke Øjet aabent for, at de ere fremmede.

Overfor den højtærede Indenrigsminister vil jeg tillade mig at sige, at der kan have været eller rettere, at der fra den ærede Ministers Standpunkt kan have været mange Grunde til at indføre disse endnu